

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) uvádí čtyři důvody směřující ke zrušení rozsudku Tribunálu.

Zprv se navrhovatelka domnívá, že Tribunál porušil čl. 107 odst. 1 SFEU tím, že rozhodl, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když dospěla k závěru že převod společnosti Société nationale maritime Corse-Méditerranée za zápornou cenu 158 milionů eur nepředstavoval státní podporu. Navrhovatelka vytýká Tribunálu jeho závěr, že Komise neměla v rámci testu obezřetného soukromého investora provedeného za účelem zjištění, zda by i obezřetný soukromý investor vyplatil v případě likvidace SNCM jejím zaměstnancům dodatečné odstupné, zohledňovat riziko poškození dobré pověsti státu jakožto globálního hospodářského hráče v soukromém sektoru. Dále Tribunálu vytýká, že od Komise požadoval, aby prokázala, že výplata dodatečného odstupného je v prostředí soukromých podnikatelů dostatečně ustálenou, či přímo ustálenou praxí.

Zadruhé se měl Tribunál dopustit nesprávného právního posouzení, vycházejícího z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU, když dospěl k závěru, že Komise při posuzování srovnatelnosti kapitálového vkladu veřejnoprávního akcionáře SNCM ve výši 8,75 milionů eur a kapitálového vkladu nových soukromých vlastníků ve výši 26,25 milionů eur nezohlednila všechny relevantní skutečnosti a že Komise měla zohlednit rozvazovací doložku prodeje poskytnutou novým vlastníkům v rámci privatizace SNCM.

Zatřetí měl Tribunál porušit článek 36 ve spojení s čl. 53 prvním pododstavcem Statutu Soudního dvora a článek 81 jednacího řádu Tribunálu, neboť podporu pro jednotlivce ve výši 38,5 milionů eur kvalifikoval jako státní podporu, aniž podpůrně ověřil, zda toto opatření odpovídá testu obezřetného soukromého investora, přestože to tvrdila Komise ve sporném rozhodnutí i francouzská vláda na jednání v řízení před Tribunálem.

Začtvrté se měl Tribunál dopustit nesprávného právního posouzení tím, že dospěl k závěru, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU a pokynů schválila bilanci restrukturalizace.

Žaloba podaná dne 27. listopadu 2012 — Evropská komise v. Kyperská republika

(Věc C-545/12)

(2013/C 32/11)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Hetsch, J. Hottiaux a M. Konstantinidis, zmocněnci)

Žalovaná: Kyperská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Kyperská republika tím, že nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řídičských průkazech (přepřpracované znění) (Úř. věst. L 403, 30.12.2006, s. 18), a v každém případě tím, že o všech předmětných předpisech neuvědomila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 16 téže směrnice;
- uložit Kyperské republice ve smyslu čl. 260 odst. 3 SFEU zaplacení denního penále ve výši EUR 6 504,96, počítaného ode dne vydání rozsudku Soudního dvora;
- uložit Kyperské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Článek 16 odst. 1 směrnice 2006/126/ES ukládá členským státům povinnost přijmout a zveřejnit do 19. ledna 2011 právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s novými ustanoveními zavedenými dotčenou směrnicí, jejichž výčet tato směrnice uvádí.

Kyperská republika plně neprovedla ustanovení směrnice do svého vnitrostátního právního řádu. Komise zejména poukazuje na to, že ke dni podání žaloby Kyperská republika neprovedla do svého vnitrostátního právního řádu čl. 1 odst. 1, článek 3, čl. 7 odst. 1, 3 a 5, článek 10 a článek 15, jakož i přílohu I bod 2, přílohu II bod 5.2 a přílohy IV, V a VI směrnice.

Komise má tudíž za to, že Kyperská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 260 odst. 3 SFEU.

(¹) JO 2009, L 225, p. 180.